

Súd: Okresný súd Námestovo
Spisová značka: DK-2T/3/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5417010010
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 11. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Renáta Kňazúrová
ECLI: ECLI:SK:OSNO:2023:5417010010.7

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Námestovo samosudkyňou JUDr. Renátou Kňazúrovou v trestnej veci obžalovaného C. Y., pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b), písm. c) Tr. zák., vedenej ako proti ušlému, na hlavnom pojednávaní konanom dňa 14.11.2023 v Dolnom Kubíne, takto

r o z h o d o l :

obž. C. Y., nar. XX.XX.XXXX v F., trvale bytom D. XXX, okr. H., t. č. na neznámom mieste, je vinný, že

v období od 01.01.2013 do 26.11.2015, ako rodič, v obci D., ako aj v obci W. a všade tam, kde sa zdržiaval, napriek zákonnej povinnosti vyživovať svoje dieťa, rozsah ktorej mu bol určený rozsudkom Okresného súdu Dolný Kubín sp. zn. 5C/95/2005-28 zo dňa 21.02.2006, právoplatným dňa 01.04.2006, v zmysle ktorého je povinný prispievať na výživu svojej mal. dcéry Y. Y., nar. XX.XX.XXXX v sume 3.000,- Sk (99,58 eur) mesačne, vždy do každého 15. dňa v mesiaci vopred k rukám matky dieťaťa F. Y., si túto povinnosť neplnil riadne a včas, s výnimkou od 01.01.2013 do 09.07.2013 a od 20.03.2015 do 30.09.2015, kedy sa nachádzal vo výkone trestu odňatia slobody, napriek tomu, že v období od 23.07.2013 do 04.09.2013 pracoval na dohodu v spoločnosti Oposmont, s.r.o., do evidencie uchádzačov o zamestnanie sa zaevidoval až 01.10.2015 a nebol poberateľom dávok v hmotnej núdzi, pričom počas daného obdobia nevyvinul vzhľadom na svoj vek a zdravotný stav dostatočné úsilie na získanie si vhodného zamestnania a tým zabezpečenia si pravidelného finančného príjmu, čím mu za obdobie od 01.01.2013 do 26.11.2015 vznikol dlh na výživnom voči maloletej dcére Y. Y. do rúk jej matky F. Y. spolu vo výške 2.290,34 eur,

hoci bol za taký čin v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch prepustený uznesením Okresného súdu Trenčín pod č.k. 3Pp/55/2013 zo dňa 09.07.2013, právoplatným dňa 09.07.2013, z výkonu trestu odňatia slobody uloženého mu trestným rozkazom Okresného súdu Žilina pod sp. zn. 32T 44/07 zo dňa 08.10.2007, právoplatným 01.11.2007, ktorým bol uznaný vinným zo zločinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b) Tr. zák. a bol mu uložený podmienený trest odňatia slobody vo výmere 12 mesiacov, so skúšobnou dobou v trvaní 30 mesiacov, ktorého výkon mu bol nariadený dňa 15.05.2012,

t e d a

najmenej tri mesiace v období dvoch rokov si neplnil, čo aj z nedbanlivosti, zákonnú povinnosť vyživovať iného, a spáchal taký čin závažnejším spôsobom konania, po dlhší čas, a bol za taký čin v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch z výkonu trestu odňatia slobody za taký čin prepustený,

t ý m s p á c h a l

prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b), písm. c) Tr. zák. v spojení s § 138 písm. b) Tr. zák. účinného do 31.12.2015.

Podľa § 44 Tr. zák. súd upúšťa od uloženia súhrnného trestu, pretože pokladá trest uložený rozsudkom Okresného súdu Dolný Kubín sp. zn. 2T/55/2015 zo dňa 10.10.2017 v spojení s uznesením Krajského

súdu v Žiline sp. zn. 3To/93/2017 zo dňa 01.03.2018, na ochranu spoločnosti a nápravu páchatel'a za dostatočný.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátor Okresnej prokuratúry v Dolnom Kubíne podal dňa 26.11.2015 na Petra Klučinca obžalobu pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b), písm. c) Tr. zák., v spojení s § 138 písm. b) Tr. zák., ktorého sa mal dopustiť na tom skutkovom základe, že v období od 01.01.2013 do dňa podania obžaloby ako rodič v obci D., ako aj v obci W. a všade tam, kde sa zdržiaval, napriek zákonnej povinnosti vyživovať svoje dieťa, rozsah ktorej mu bol uložený rozsudkom Okresného súdu Dolný Kubín sp. zn. 5C/95/2005-28 zo dňa 21.02.2006 právoplatným dňa 01.04.2006, v zmysle ktorého je povinný prispievať na výživu svojej mal. dcéry Y. Y., nar. XX.XX.XXXX v sume 3.000,- Sk (99,58 eur) mesačne, vždy do každého 15. dňa v mesiaci vopred k rukám matky dieťaťa F. Y., si túto povinnosť neplnil riadne a včas, s výnimkou od 01.01.2013 do 09.07.2013 a od 20.03.2015 do 30.09.2015, kedy sa nachádzal vo výkone trestu odňatia slobody, napriek tomu, že v období 23.07.2013 do 04.09.2013 pracoval na dohodu v spoločnosti OPOSMONT, s.r.o., do evidencie uchádzačov o zamestnanie sa zaevidoval až 01.10.2015 a nebol poberateľom dávok v hmotnej núdzi, pričom počas daného obdobia nevyvinul vzhľadom na svoj vek a zdravotný stav dostatočné úsilie na získanie si vhodného zamestnania a tým zabezpečenia si pravidelného finančného príjmu, čím mu za obdobie od 01.01.2013 do súčasnej doby vznikol dlh na výživnom voči maloletej dcére Y. Y. do rúk jej matky F. Y. spolu vo výške 2.290,34 eur, hoci bol za taký čin v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch prepustený Uznesením Okresného súdu Trenčín sp. zn. 3Pp/55/2013 zo dňa 09.07.2013 právoplatným dňa 09.07.2013, z výkonu trestu odňatia slobody uloženého mu Trestným rozkazom Okresného súdu Žilina sp. zn. 32T/44/07 zo dňa 08.10.2007 právoplatným 01.11.2007, ktorým bol uznaný vinným zo zločinu zanedbania povinnej výživy podľa §207 ods. 1, ods. 3 písm. b) Tr. zák., a bol mu uložený podmienený trest odňatia slobody vo výmere dvanásť mesiacov so skúšobnou dobou v trvaní tridsať mesiacov, ktorého výkon mu bol nariadený dňa 15.05.2012.

Dňa 26.09.2022 súd podľa § 360 Tr. por. vydal opatrenie, ktorým rozhodol o tom, že vykoná trestné konanie proti obžalovanému ako proti ušlému, pretože voči nemu Okresný súd Námestovo vydal pre rovnaký prečin príkaz na zatknutie vo veci sp.zn.4T/19/2021 a Okresný súd Dolný Kubín vo veci sp. zn 2T/55/2015 príkaz na dodanie do výkonu trestu odňatia slobody a európsky aj medzinárodný zatýkací rozkaz. Taktiež Okresný súd Martin v ďalšej trestnej veci vydal na obžalovaného príkaz na dodanie do výkonu trestu odňatia slobody pričom po obžalovanom bolo naďalej vyhlásené pátranie a doposiaľ zadržaný nebol.

Od 29.09.2022 bol obžalovanému ustanovený obhajca a to z dôvodov uvedených v ust. § 37 ods. 1 písm. e) Tr. por., keďže sa jedná o konanie proti ušlému. Následne postupom podľa § 361 Tr. por., predvolanie na termín hlavného pojednávania, ako aj obžalobu s výzvou na oznámenie rozsahu dokazovania doručil obhajcovi, tiež termín pojednávania súd zverejnil na úradnej tabuli Okresného súdu Dolný Kubín a webovom sídle súdu a následne vykonal hlavné pojednávanie v neprítomnosti obžalovaného bez ohľadu na to, či sa obžalovaný o termíne pojednávania dozvedel.

Na hlavnom pojednávaní súd vykonal dokazovanie výsluchom svedkyne Karolíny Y. a F. C. Y., prečítaním zápisnice o výsluchu obžalovaného na hlavnom pojednávaní konanom dňa 10.10.2017 vo veci 2T/55/2015, listinných dôkazov a oboznámením sa so stavom konania vo veci Okresného súdu Námestovo, sp. zn. 4T/19/2011 a zistil nasledovný skutkový a právny stav:

Obhajca obžalovaného uviedol, že s podanou obžalobou nesúhlasí, nakoľko nie je dostatočne zdokumentovaná subjektívna stránka skutku. Podstatou tohto trestného činu je možnosť a schopnosť povinnej osoby plniť výživné a pre ustálenie viny je potrebné skúmať všetky sociálne, majetkové a finančné pomery obžalovaného a dôvody, či bol alebo nebol schopný plniť vyživovaciu povinnosť stanovenú súdom. Z rozsudku Okresného súdu Námestovo 4T/19/2011 hoci nie je právoplatný, možno zistiť, že po dobu kedy mal obžalovaný plniť vyživovaciu povinnosť túto aj dobrovoľne plnil rovnako tak by si súd mal predbežnou otázkou vyriešiť primeranú výšku výživného vzhľadom na možnosti a schopnosti obžalovaného vyživovaciu povinnosť plniť.

Z prečítanej zápisnice o výsluchu obžalovaného na hlavnom pojednávaní vo veci Okresného súdu Dolný Kubín sp. zn. 2T/55/2015 zo dňa 10.10.2017 vyplynulo, že obžalovaný urobil vyhlásenie o vine podľa § 257 Tr. por., o tom, že je vinný a rovnako súhlasil s výškou dlhovaného výživného v sume 4.400,- eur (išlo o výživné voči mal. dcére J. C., nar. XX.XX.XXXX). V čase hlavného pojednávania bol zamestnancom spoločnosti ExT s.r.o. Žilina, kde pracoval ako vodič s príjmom okolo 800,- eur v čistom. Dňa 0808.2017 utrpel úraz a bol viac ako dva mesiace práceneschopný. Ďalej uviedol, že má dostať plnenie z poisťky a teda by mohol dlhované výživné uhradiť.

Svedkyňa F. C. Y. na hlavnom pojednávaní uviedla, že o svojom bývalom manželovi (obžalovanom) nemá žiadne informácie. Od 01.01.2013 nezaplatil na maloletú Y. žiadne výživné. O výživu a starostlivosť o maloletú Y. sa postarala sama, dieťa núdzou netrpelo, pričom dcéra študuje na vysokej škole ekonomickej a od 15.06.2022 brigádnicky pracuje. Jedná sa o denné štúdium. Dcéra nepoberá štipendium a pracuje pre spoločnosť YANG FENG, s.r.o. , s úväzkom na štyri hodiny a zarobí si okolo 350,- až 400,- eur mesačne. Pred žalovaným obdobím obžalovaný matke dieťaťa zaplatil v roku 2008 výživné v sume 1.100,- eur a v roku 2010 výživné v sume 200,- eur. Podala aj návrh na výkon exekúcie avšak zo strany exekútora žiadne plnenie vymožené nebolo.

Svedkyňa Y. Y. uviedla, že si na otca (obžalovaného) vôbec nepamätá. Podľa rozprávania matky ju naposledy videl keď mala 3 roky, nikdy jej nepriniesol žiadne darčeky ani nedal žiadne peniaze, nekontaktoval ju telefonicky ani iným spôsobom. V rokoch 2013 až 2015 bola študentkou 8-ročného gymnázia v Námestove, bývala s matkou v W. a do školy dochádzala. Matka sa vždy postarala o jej výživu, zabezpečila jej všetky potrebné prostriedky na štúdium a nikdy netrpela núdzou. Taktiež nie je v kontakte s rodinou svojho otca.

Súd ďalšie dokazovanie vykonal prečítaním rozsudku Okresného súdu Dolný Kubín sp. zn. 2T/55/2015, uznesenia Krajského súdu v Žiline sp. zn. 3To/93/2017, zápisnice o trestnom oznámení, záznamov na č.l. 14 až 16, splnomocnenia na č.l. 52 a 59, rozsudku Okresného súdu Dolný Kubín sp. zn. 5C/95/2005, uznesenia č.l. 81, správy ZVJS, správy ÚPSVaR Žilina, správy Okresného úradu Žilina, správy Okresného úradu Bytča s výpismi z katastrálneho odboru, správy obce Štiavnik, výpisu z ústrednej evidencie priestupkov, správ sociálnej poisťovne, upovedomenia o začatí exekúcie, rodného listu, pracovného posudku, správ k exekúciám, odpisu z registra trestov, úradných záznamov č.l. 146 a 148, rozsudku Okresného súdu Námestovo sp. zn. 6P/143/2015 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Žiline sp. zn. 5Cop/37/2016, uznesenia Krajského súdu v Žiline sp. zn. 2To/7/2023, správy spoločnosti exT, s.r.o., podstatného obsahu spisového materiálu Okresného súdu Námestovo sp. zn. DK-2T/55/2015 (predtým Okresného súdu Dolný Kubín) z ktorých zistil nasledovné skutočnosti:

rozsudkom Okresného súdu Dolný Kubín sp. zn. 2T/55/2015 zo dňa 10.10.2017, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 01.03.2018 bol Peter Klučinec uznaný za vinného zo spáchania prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3, písm. b), písm. c) Tr.zák. v spojení s § 138 písm. b) Tr. zák., a bol mu uložený trest odňatia slobody vo výmere dva roky so zaradením na výkon trestu do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia. Z odôvodnenia rozsudku je zrejmé, že obžalovaný urobil vyhlásenie o vine, ktoré súd prijal a vykonal dokazovanie len ohľadne výroku o treste kedy zistil, že obžalovaný bol pre prečin zanedbania povinnej výživy právoplatne odsúdený rozsudkom Okresného súdu Žilina, sp. zn. 32T/44/2007 zo dňa 08.10.2007 a taktiež rozsudkom Okresného súdu Martin sp. zn. 2T/9/2013.

Zo zápisnice o trestnom oznámení vyplýva, že matka maloletej požiadala o vyplácanie náhradného výživného, pretože obžalovaný si vyživovaciu povinnosť vo výške 99,58 eur mesačne vôbec neplnil a to od 01.01.2013. Zo zápisnice o dodaní do výkonu trestu odňatia slobody zo dňa 20.03.2015 vyplýva, že dňa 20.03.2015 bol obžalovaný dodaný do výkonu trestu odňatia slobody vo veci Okresného súdu Martin sp.zn. 2T/33/2012. Z uznesenia Okresného súdu Trenčín sp. zn. 3Pp/55/2013 zo dňa 09.07.2013 vyplynulo, že obžalovaný bol podmienene prepustený z výkonu trestu odňatia slobody uloženého mu trestným rozkazom Okresného súdu Žilina sp. zn. 32T/44/2007 a rozsudkom Okresného súdu Martin sp. zn. 2T/57/2010 zo dňa 23.02.2011. Z rozsudku Okresného súdu Dolný Kubín sp. zn. 2P/60/2013zo dňa 17.12.2013, ktorý nadobudol právoplatnosť 21.01.2014 bolo zistené, že návrh otca (obžalovaného) na zníženie výživného bol zamietnutý. V tomto konaní obžalovaný uvádzal, že sa istý čas zdržiaval v zahraničí kvôli práci, v čase rozhodovania o výživnom dosahoval príjem 700,- až 800,- eur mesačne a nebol evidovaný ako uchádzač o zamestnanie. Podľa správ ZVJS bol obžalovaný zaradený počas výkonu trestu do práce ale nedosahoval dostatočne vysoký príjem, preto nemohli byť vykonávané zářky výživného. Podľa správy ÚPSVaR Žilina bol obžalovaný v evidencii nezamestnaných od 01.10.1999

do 16.05.2000 a od poslednej evidencie nepožiadaval úrad o zaradenie do evidencie uchádzačov o zamestnanie. Podľa správy ÚPSVaR Bytča obžalovaný od 01.07.2013 nepoberal dávku v hmotnej núdzi ani náhradné výživné o takúto dávku nepožiadaval. Okresný úrad Bytča, katastrálny odbor oznámil, že obžalovaný nie je evidovaný ako vlastník nehnuteľnosti, obchodník z cennými papiermi MARKET, a.s. oznámil, že na obžalovaného nevedú žiadne cenné papiere, v spoločnosti Orange Slovensko a.s., nemal evidovanú SIM kartu, rovnako tak v spoločnosti Telefonica Slovakia s.r.o., nie je držiteľom zbrojného preukazu ani vlastníkom motorového vozidla. Zo správy obce Štiavnik vyplynulo, že obžalovaný v obci požíval dobrú povesť avšak dlhodobo sa v nej nezdržiava a nie je v obci vlastníkom žiadnej nehnuteľnosti. Podľa správy sociálnej poisťovne, pobočka Žilina obžalovaný nebol poberateľom dávok v nezamestnanosti a neboli mu poskytované žiadne dávky nemocenského a úrazového poistenia. Na dohodu o pracovnej činnosti pracoval v spoločnosti OPOSMONT, s.r.o., Strečno od 23.07.2013 do 04.09.2013. Z rodného listu knihy narodení matričného úradu Trstená vyplýva, že Y. Y. sa narodila XX.XX.XXXX a jej otcom je C. Y. a matkou F. Y.. Podľa správy OPOSMONT s.r.o. pracoval obžalovaný v tejto spoločnosti od 23.07.2013 do 04.09.2013 ako vodič s príjmom v sume 19,65 eur, 5,62 eur a 8,43 eur. Zo správy súdneho exekútora JUDr. Vladimíra Zachara bolo zistené, že je vedená exekúcia na výživné v prospech oprávnenej Y. Y. zastúpenej matkou F. Y. predtým Y. na bežné výživné vo výške 99,58 eur mesačne od 01.09.2006 a zameškaného výživného za obdobie od 01.11.2003 do 24.08.2006 vo výške 1.797,45 eur. Obžalovaný uhradil priamo oprávnenej 29.07.2008 sumu 99,58 eur, 18.12.2008 sumu 995,82 eur, 20.09.2010 sumu 100,- eur a 13.10.2010 sumu 100,- eur. Z rozsudku Okresného súdu Námestovo sp. zn. 6P/143/2015 zo dňa 14.03.2016, ktorý nadobudol právoplatnosť 28.06.2016 bolo zistené, že súd návrh otca (obžalovaného) na zníženie výživného voči mal. Y. Y. zamietol pretože obžalovaný sa o zamestnanie a stály príjem pripravil tak, že sa dopustil úmyselného trestného činu za ktorý bol vo výkone trestu odňatia slobody a na jeho strane nie sú žiadne závažné okolnosti, ktoré by ho obmedzovali vo výkone práce. Obžalovaný dlhodobo neplnil vyživovaciu povinnosť a to ani v čase keď mal prácu a pracoval aj v zahraničí a podľa vlastných slov mal úspory. Z uznesenia Krajského súdu v Žiline sp. zn. 2To/7/2023 zo dňa 21.06.2023 je zrejmé, že rozsudok Okresného súdu Námestovo sp. zn. 4T/19/2011 zo dňa 13.09.2022 bol zrušený a vec bola vrátená súdu I. stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol. Z odpisu z registra trestov súd zistil, že obžalovaný bol doposiaľ dvanásťkrát súdom trestaný, naposledy rozsudkom Okresného súdu Dolný Kubín sp. zn. 2T/55/2015 za rovnaký trestný čin, za čo mu bol uložený trest odňatia slobody vo výmere dva roky a rozsudkom Okresného súdu Martin sp. zn. 23T/97/2015 za čo mu bol uložený trest odňatia slobody vo výmere dva roky nepodmienečne spolu s trestom zákazu činnosti riadiť motorové vozidlá na dva roky, ktorý trest je súhrnný a trest uložený rozsudkom Okresného súdu Martin sp. zn. 2T/105/2015 bol zrušený. Aktuálne je voči obžalovanému vedené trestné stíhanie pre prečin zanedbania povinnej výživy Okresným súdom Námestovo vo veci sp. zn. 4T/19/2011. Z výpisu z ústrednej evidencie priestupkov je zrejmé, že obžalovaný sa dopustil priestupku na úseku cestnej premávky a to 17.07.2017 kedy prekročil maximálne povolenú rýchlosť a bola mu uložená bloková pokuta 800,- eur. Zo správy spoločnosti exT s.r.o. vyplynulo, že príjem obžalovaného za jún 2016 bol v sume 61,60 eur, v júli 2016 v sume 95,20 eur, v auguste 2016 v sume 103,60 eur, v septembri 2016 v sume 56,- eur, v októbri 2016 v sume 58,80 eur, v novembri 2016 v sume 56,- eur, v decembri 2016 v sume 58,80 eur, v januári 2017 v sume 58,80 eur, vo februári 2017 v sume 56,- eur, v marci 2017 v sume 64,40 eur a v apríli 2017 v sume 39,20 eur.

Na hlavnom pojednávaní konanom dňa 14.11.2023 sa súd oboznámil s aktuálne prebiehajúcim konaním pred Okresným súdom Námestovo vo veci 4T/19/2021, kedy obžaloba vo veci bola podaná 09.02.2011 a skutok bol ohraničený v obžalobe obdobím od 24.10.2007 doposiaľ, v tomto konaní bol skutok ohraničený rozsudkom zo dňa 11.12.2012 - od 24.10.2007 do 11.12.2012. Hoci predmetný rozsudok bol Krajským súdom v Žiline zrušený a vec nie je právoplatne skončená, nemožno obžalovaného stíhať v konaní 4T/19/2011 aj po 11.12.2012 pretože tomu bráni zásada reformatio in peus. Z uvedeného dôvodu je skutok vo veci Okresného súdu Námestovo sp. zn. DK 2T/3/2017 ohraničený obdobím od 01.01.2013 do dňa podania obžaloby, teda do 26.11.2015 a nie je potrebné, aby súd vyčkal na rozhodnutie vo veci 4T/19/2011.

Podľa § 2 ods. 10 Tr. por., orgány činné v trestnom konaní postupujú tak, aby bol zistený skutkový stav veci, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti, a to v rozsahu nevyhnutom na ich rozhodnutie. Dôkazy obstarávajú z úradnej povinnosti. Právo obstarávať dôkazy majú aj strany. Orgány činné v trestnom konaní s rovnakou starostlivosťou objasňujú okolnosti svedčiace proti obvinenému, ako aj okolnosti, ktoré svedčia v jeho prospech, a v oboch smeroch vykonávajú dôkazy tak, aby umožnili súdu spravodlivé rozhodnutie.

Podľa § 2 ods. 12 Tr. por., orgány činné v trestnom konaní a súd hodnotia dôkazy získané zákonným spôsobom podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán.

Podľa § 2 ods. 19 Tr. por., pri rozhodovaní na hlavnom pojednávaní, na verejnom zasadnutí alebo na neverejnom zasadnutí smie súd prihliadnuť len na dôkazy, ktoré boli v tomto konaní vykonané, ak zákon neustanovuje inak.

Podľa § 358 ods. 1 Tr. por., konanie proti ušlému možno vykonať proti tomu, kto sa vyhýba trestnému konaniu pobytom v cudzine alebo tým, že sa skrýva (ďalej len ušlý).

Podľa § 359 Tr. por., obvinený musí mať v konaní proti ušlému vždy obhajcu. Ten má rovnaké práva ako obvinený.

Podľa § 362 ods. 1 Tr. por., odsúdený v konaní proti ušlému má právo podať návrh na opätovné prejednanie svojej veci súdom v jeho prítomnosti pre nesplnenie podmienok podľa § 358 ods. 1 do uplynutia šiestich mesiacov odo dňa, keď sa dozvedel o trestnom stíhaní alebo odsúdení, najneskôr však v príslušnej premlčacej dobe ustanovenej v Trestnom zákone.

Podľa § 34 ods. 1 Tr. zák., trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov, trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou.

Podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b) písm. c) Tr. zák. účinného do 31.12.2015 sa prečinu zanedbania povinnej výživy dopustí ten, kto najmenej tri mesiace v období dvoch rokov si neplní, čo aj z nedbanlivosti zákonnú povinnosť vyživovať iného a spácha taký čin závažnejším spôsobom konania - po dlhší čas a bol za takýto čin v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch prepustený z výkonu trestu odňatia slobody.

Podľa § 10 ods. 2 Tr. zák. nejde o prečin, ak vzhľadom na spôsob vykonania činu a jeho následky, okolnosti, za ktorých bol čin spáchaný, mieru zavinenia a pohnútku páchatela je jeho závažnosť nepatrná.

Obžaloba sp. zn. Pv 59/14/5503 zo dňa 26.11.2015, doručená súdu toho istého dňa, ohraničila skutok od 01.01.2013 do dňa podania obžaloby (26.11.2015). Súd preto skúmal, či bolo v možnostiach a schopnostiach obžalovaného v tomto období platiť výživné v súdom stanovenej výške, okrem obdobia od 01.01.2013 o 09.07.2013 a od 10.03.2015 do 30.09.2015, kedy sa nachádzal vo výkone trestu odňatia slobody, nakoľko v tomto čase podľa potvrdenia ZVJS nedosahoval v pracovnom zaradení taký príjem, ktorý by umožňoval uhrádzať výživné aspoň v minimálnej sume. Z rozsudku Okresného súdu Dolný Kubín sp. zn. 2P/60/2013zo dňa 17.12.2013, ktorý nadobudol právoplatnosť 21.01.2014 bolo zistené, že návrh otca (obžalovaného) na zníženie výživného bol zamietnutý. V tomto konaní obžalovaný uvádzal, že sa istý čas zdržiaval v zahraničí kvôli práci, dosahoval príjem 700,- až 800,- eur mesačne, mal úspory a nebol evidovaný ako uchádzač o zamestnanie. Podľa správy ÚPSVaR Žilina bol obžalovaný v evidencii nezamestnaných od 01.10.1999 do 16.05.2000 a od poslednej evidencie nepožiadaval úrad o zaradenie do evidencie uchádzačov o zamestnanie. Podľa správy ÚPSVaR Bytča obžalovaný od 01.07.2013 nepoberal dávku v hmotnej núdzi ani náhradné výživné o takúto dávku nepožiadaval. Podľa vlastných slov (výsluch vo veci DK-2T/55/2015 zo dňa 18.08.2015) obžalovaný od 13.07.2013 do 19.03.2015 pracoval ako vodič v spoločnosti OPOSMONT s.r.o. a zarábal 300,- až 400,- eur mesačne. Obžalovaný sa následne o zamestnanie a stály príjem pripravil tak, že sa dopustil úmyselného trestného činu za ktorý bol vo výkone trestu odňatia slobody a na jeho strane neboli zistené žiadne závažné okolnosti, ktoré by ho obmedzovali vo výkone práce.

S poukazom na ust. § 10 ods. 2 Tr. zák. súd uzatvára, že v danom prípade nemožno toto ustanovenie Tr. zák. aplikovať, nakoľko obžalovaný napriek tomu, že už bol v minulosti opakovane odsúdený pre prečin zanedbania povinnej výživy, si neplnil, čo aj z nedbanlivosti povinnosť vyživovať svoju dcéru, hoci

v rozhodnom období mal príjem, nemal žiadne zdravotné a iné obmedzenia, ktoré by mu nedovoľovali pracovať a napokon sa sám, vlastným pričinením pripravil o stály príjem, nakoľko nastúpil výkon trestu odňatia slobody pre spáchanie úmyselného trestného činu. Obžalovaný páchal trestnú činnosť po dlhší čas a závažnosť činu nie je nepatrná, nakoľko o výživu jeho maloletej dcéry sa musela postarať výhradne jej matka.

S poukazom na všetky uvedené skutočnosti súd rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

najmenej tri mesiace v období dvoch rokov si neplnil, čo aj z nedbanlivosti, zákonnú povinnosť vyživovať iného, a spáchal taký čin závažnejším spôsobom konania, po dlhší čas, a bol za taký čin v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch z výkonu trestu odňatia slobody za taký čin prepustený,

Poučenie:

P o u č e n i e : Proti rozsudku je prípustné odvolanie, ktoré možno podať na Okresnom súde Námestovo v lehote 15 dní odo dňa oznámenia (doručenia) rozsudku. Odvolanie má odkladný účinok.

Odvolanie môžu podať:

- prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku, a to v prospech alebo aj v neprospech obžalovaného. V prospech obžalovaného môže podať odvolanie aj proti jeho vôli.
- obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka, a to len vo svoj prospech
- príbuzný obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, ale len v jeho prospech
- zákonný zástupca, opatrovník a obhajca obžalovaného pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, a to len v jeho prospech. Ak je obžalovaný zbavený spôsobilosti na právne úkony alebo ak je jeho spôsobilosť na právne úkony obmedzená, môžu podať odvolanie v jeho prospech i proti jeho vôli
- poškodený, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody, pre nesprávnosť výroku o náhrade škody, a to v neprospech obžalovaného. Ak je poškodeným právnická osoba, odvolanie môže podať len osoba oprávnená konať za právnickú osobu.

Osoby oprávnené podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku ho môžu napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba.

Podľa § 362 ods. 1 Tr. por. odsúdený v konaní proti ušlému má právo podať návrh na opätovné prejednanie svojej veci súdom v jeho prítomnosti pre nesplnenie podmienok podľa § 358 ods. 1 Tr. por. do uplynutia šiestich mesiacov odo dňa, keď sa dozvedel o trestnom stíhaní alebo odsúdení, najneskôr však v príslušnej premlčacej dobe ustanovenej v Trestnom zákone.